

ΤΟ ΠΡΟΝΟΜΙΟΝ ΤΟΥ ΞΕΣΠΑΘΩΜΑΤΟΣ

Υπερνύμζεται, ότι οι μέχρι τής 31 Μαΐου ε. ξ. εγγραφόμενοι διά ξεσπαθώματος...

Αι άνω τιμαί είναι διά τους παραλαμβάνοντας τους τόμους εκ του γραφείου μας...

ρην; Ίσα-Ίσα που από την πρώτη φοράν θά εσχημάτιζα κ' εγώ μίαν καλήν—δεν άμφιβάλλω...

Ποιά ώραία ή περιγραφή σου, Εθαίσθητε Βράχε, Έχεις, βλέπω, φαντασίαν. Σ' εύχαιριστώ...

Κυματίζουσα Κνωσόλεικε, ό Ίσιος φάκελος που περιέχει τας λύσεις των εβδομαδιαίων...

Θέλετε να μάθετε άγγλικά; Σας συνιστώ μίαν καλήν διδασκαλίαν...

Με μεγάλην εύχαριστήσιν εδιδάχκα και τας ώραίας επιστολάς, τας οποίας μου έστειλαν...

ΔΙΑ ΤΗΝ Σ. Σ. Σ.

Ευχαριστούνται: «Οι δύο λογαριασμοί» του Ναυτίου τής Δέσφης...

ΕΓΚΡΙΣΕΙΣ ΨΕΥΔΩΝΥΜΩΝ

Νέα ψευδώνυμα: Βασίλισσα τής Φάβας, κ. (Κ. Ν.) Έλληρίς, κ. (Ε. Ι.) Δάτρις των Άνθεων...

ΜΙΚΡΑ ΜΥΣΤΙΚΑ

Μικρά Μυστικά επιθυμούν ν' ανταλλάξουν: ή Τρελλή Ναυτοπούλα (0) με Καλαμιάν...

Η Διάπλασις ασπάζεται τους φίλους της: Όνειροπόλον τής Δόξης (έστειλα) τήν ηλικίαν σου...

ΔΙΑ ΤΗΝ Σ. Σ. Σ.

Ευχαριστούνται: «Οι δύο λογαριασμοί» του Ναυτίου τής Δέσφης...

ΠΝΕΥΜΑΤΙΚΑΙ ΑΣΚΗΣΕΙΣ

Αι λύσεις δεκταί μέχρι τής 16ης Μαΐου άλλα και πέραν τής προθεσμίας ταύτης...

131. Συλλαβογράφος: Κάτοικός ενδόξου νήσου Έντομον θά σχηματίση...

132. Μεταγραμματισμός: Βγάλε ψι και θάλε πι Και θά ιδής εις τό λεπτό...

ΜΙΚΡΑΙ ΑΓΓΕΛΙΑΙ

ΣΥΛΛΟΓΟΣ «ΕΝΩΣΙΣ», Θρύθη παράρτημα εν Αερεσφ. Έξελέγησαν, πρόεδρος: Βουπό τής Μανωλιάσας...

ΕΒΔΟΜΑΔΙΑΙΟΙ ΔΙΑΓΩΝΙΣΜΟΙ

ΟΙ ΑΥΤΑΙ ΤΟΥ ΙΟΥ ΦΥΛΑΞΟΥ (Ίδε τας λύσεις εις τήν σελίδα 105) ΑΘΗΝΩΝ: Γ. Κ. Κατσώνης, Ν. Χατζηπαναγιώτης...

ΤΑ ΒΡΑΒΕΙΑ

Των εύχόντων όδηγόν τήν λύσιν τά όνόματα ετέθησαν εις τήν αληγορίδα και εληρωθήσαν...

Η ΔΙΑΠΛΑΣΙΣ ΤΩΝ ΠΑΙΔΩΝ

ΕΙΚΟΝΟΓΡΑΦΗΜΕΝΟΝ ΠΕΡΙΟΔΙΚΟΝ ΔΙΑ ΠΑΙΔΙΑ ΕΦΗΒΟΥΣ ΚΑΙ ΝΕΑΝΙΔΑΣ

Συνιστάμενον υπό του Έπουργείου τής Παιδείας ως τό κατ' έξοχήν παιδικόν περιοδικόν σύγγραμμα...

ΣΥΝΔΡΟΜΗ ΠΡΟΠΛΗΡΩΤΕΑ Έσωτερικού: Έξωτερικού: Έτησία... 8,- Έτησία... 10,-

ΕΚΔΙΔΕΤΑΙ ΚΑΤΑ ΣΑΒΒΑΤΟΝ ΙΔΡΥΘΗ ΤΩ, 1879 ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ ΚΑΙ ΕΚΔΟΤΗΣ ΝΙΚΟΛΑΟΣ Η. ΠΑΠΑΔΟΠΟΥΛΟΣ

ΤΙΜΗ ΕΚΑΣΤΟΥ ΦΥΛΛΟΥ Λ. 20 Διά τών Πρακτόρων, Έσωτερ. λ. 10, Έξωτερ. λ. 15 Φύλλα προηγουμένων ετών, Α' και Β' περιόδου...

Περίοδος Β'.—Τόμος 21ος

Έν Αθήναις, 8 Μαρτίου 1914

Έτος 36ον.—Αριθ. 14

Ο ΛΟΥΛΟΥ ΕΙΣ ΤΟ ΜΑΡΟΚΟΝ

ΜΥΘΙΣΤΟΡΗΜΑ ΥΠΟ JULES CHANCEL ΜΕΡΟΣ ΠΡΩΤΟΝ ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Ζ' (Συνέχεια)

Καλή όρεξι! Η επιστροφή εις τήν παραλίαν υπήρξε φαεινοτάτη. Ο Λουλού, καθάλλα εις τό λευκόν γαϊδουράκι...

ψαν τους ναυαγούς και τους έφερναν τροφήμα, κριθινον ψωμί, αυγά, γάλα και κοτόπουλα.

Η κυρία Ρισανέλ επηγαινοήρχετο, φωνίζουσα ήσυχάτα εν τώ μέσω του έξωτικού εκείνου πλήθους...

Τό θέαμα αυτό εκορύφωσε τόν ενθουσιασμόν του Λουλού, ό οποίος έπεινούσε φοβερά.

Και αυτός ό κ. Ρισανέλ έμεινεν εκπληκτος πρό τής δραστηριότητος, τήν οποίαν τόσον άπρόοπτως ανέπτυξεν ή σύζυγός του.

Ποο διάβολο ήρρες δλ' αυτά τά ώραία πράγματα; ήρώτησεν, δοφραινόμενος τας εωιδίας του υπαιθρίου εκείνου μαγειρείου.

Α, εινε ώραίος τόπος εδώ! άπεκρίθη ή κ. Ρισανέλ. Σου τά φέρνωμ δλα στό σπίτι!.

Η άδιατάρακτος γαλήνη τής συζύγου του ενεθάρρυνε τόν εκατομμυριούχον, ό οποίος ήρχισεν νά ευρίσκη, ότι τά πράγματα ελάμβαναν κάπως καλλιτέραν τροπήν.

Τά δύο εκατομμύρια ευρίσκοντο σχετικώς εν ασφαλεία, ειχε δέ και δύο ζώα, τά όποια θά τους έβοηθούσαν πολύ νά διανύσουν τά εκατόν χιλιόμετρα...

Όταν έφθασαν εις τήν παραλίαν, εις τό μέρος όπου είχαν άφίση τά πράγματα και τήν κυρίαν Ρισανέλ, οι άνιχνευταί εξεπλάγησαν πολύ βλέποντες πλήθος ανθρώπων...

Ο Λουλού, καθάλλα εις τό λευκόν γαϊδουράκι του... (Σελ. 109, στ. α)

ΕΡΒΕΛΙΝ ΚΑΤΑ ΠΛΟΚ

ΑΣΤΥΝΟΜΙΚΩΝ ΜΥΘΙΣΤΟΡΗΜΑ

(Συνέχεια, ίδε σελ. 104)

Με όλίγας λέξεις ο Έρβελιν έπληροφορήθη τα καθέκαστα της εξαφανίσεως της Βερανζέρας και έπηρε και τās ελαχίστας λεπτομερείας τών χαρακτηριστικών της κόρης.

— Τώρα δέν έχομε παρά να περιμένουμε τόν κόμη και την κόμησσα, είπεν ο Έρβελιν. Ένας από μάς έπήγε να τούς ειδοποιήση.

— "Αδικος ο κόπος του, έκαμε ο Έρρίκος Μακλού. Έπήγαν η δυο κυρίες με τó αυτοκίνητό τους.

— "Η δυο κυρίες; Ποιές κυρίες;

— Ο Έρρίκος διγγήθηκε την άπροσδόκητη επίσκεψη τών δυο φιλενάδων της κομήσσης, που τόν είχαν στείλη εν βία στού ύπαστυνόμου, ένψ αυτές θα έπήγαιναν στο θέατρο να ειδοποιήσου τόν κύριον και την κυρία.

— Ο Έρβελιν έσήκωσε ψηλά τὰ χέρια.

— "Αχ! καϊμένε Έρρίκο, είπε, μόνον η ταραχή σου και η άπελπισία σου σέ δικαιολογούν. "Οραία τὰ κατάφερες! Δέν έγνωρίζεις αυτές της δυο κυρίες και της άφησες έδω μόνες;

Και στρεφόμενος πρós τούς συναδέλφους του, ο Έρβελιν έψιθύρισε:

— Είνε όλοφάνερα! Αυτό είνε δουλειά τού Πλόκ. Θα τó ιδήτε ότι η κλοπή τού «χαλινού» πραγματοποιήθηκε.

Οι άστυνομικοί έξήτησαν να τούς δδηγήσουν στή μεγάλη αίθουσα τού Ισογαίου.

— Εκεί όλοι έμειναν κατάπληκτοι. Αί θυρίδες της βιτρίνας είχαν διαρρηχθή και τó περιδέραιο δέν ύπήρχε πιά.

— "Ω! ώ! τó πράγμα περιπλέκεται, έκαμεν ο άστυφύλαξ Δυβάλ.

— Κάθε άλλο, διαφωτίζεται, άπήνητης γελών ο Έρβελιν, γίνεται εύκρινέστατο, άπλούστατο. "Ολα θα διορθωθούν.

Οι άστυνομικοί τόν εκύτταζαν με άπορία, σαν να έσκέπτοντο:

— Τι θέλει να πη ο Έρβελιν; Μήπως τρελλάθηκε;

Τη στιγμή εκείνη επέστρεψαν ο κύριος και η κυρία Δε-Πλερβιλ ώχροί, καταβεδηγμένοι. Η κόμησσα έκλαιε με λυγμούς.

— Κόρη μου! Βερανζέρα μου! έφώναζε.

— Η μίς Μωδ έπесе 'στá πόδια της κομήσσης με τὰ χέρια σπασμωδικά ένωμένα, με τó πρόσωπο δακρύβεκτο.

— "Ω! κυρία, κυρία, αν ξέρατε...

— Φύγε από μπροστά μου! δέν θέλω να σέ ξαναϊδω!

Ένψ διεδραματίζετο η σπαρακτική αυτή σκηνή, ο Έρβελιν έπλησίασε τόν κόμητα.

— Έσύ! άνεφώνησεν ο κόμης, βλέπων έκπληκτος τόν προσωρινό του θαλαμηπόλο. Τι δουλειά έχεις έδω;

— Κύριε κόμη, είμαι άστυφύλαξ και έντός όλίγου θα μάθετε γιατί θέλησα ν' αντικαταστήσω για όλίγες ημέρες τόν Έρρίκο Μακλού, που και ο ίδιος δέν τó ξέρει. Για την ώρα όμως, ένα πράγμα πρέπει να μάς άπασχολήση: τó παιδάκι σας. "Ας μη πέρνωμε τίποτε από την τραγική του όψι. Βλέπω την ύπόθεσι καθαρά. Τó κοριτσάκι σας θα βρεθή.

— Ποιός, ποιός θα μου τó βρη;

— Έγώ, κύριε κόμη, έκαμε ο Έρβελιν άπλά, χωρίς στόμφον. Πριν σημάνουν τὰ μεσάνυχτα, έλπίζω να σας τó επαναφέρω. Για τó περιδέραιο όμως θα μου χρειασθή λίγο περισσότερος καιρός.

— Τó περιδέραιο! Ποιό περιδέραιο;

«Ειδοποιήσατε την Άστυνομία.» (Σελ. 104, στ. α')

— Τó διαμαντένιο περιδέραιο της κομήσσης, που κι' αυτό εξαφανίστηκε.

Αλλ' ο κόμης ήταν τρελλός από θλιψη: — Τι μάς μέλει για τó περιδέραιο! Δέκα περιδέραια για τó παιδί μας.

— Θα έχετε και τó ένα και τó άλλο, κύριε κόμη, και ο Πλόκ επί τέλους θα νικήθη από τόν Έρβελιν!

— Έπειτα από είκοσι λεπτά της ώρας, ο Έρβελιν συνδιελέγετο με τόν κ. Κράμπ, τόν διευθυντή της δημοσίας άσφαλείας.

— Μά είνε άνήκουστο πράγμα αυτή η θρασεία άπαγωγή ενός παιδιού μέσα στο Παρίσι και μέρα μεσημέρι! Αυτός ο Πλόκ είνε έπίφοβος κακοποιός. Νομίζεις, Έρβελιν, ότι οι λησταί σέ ύπωπτεύθηκαν, ότι ήσαν έν γνώσει τών ενεργειών σου 'στó μέγαρον Δε-Πλερβιλ;

— Ευτυχώς όχι, κύριε διευθυντά. Θα ήξευραν μόνον, ότι ήμουν εκεί, όπως ήξευραν, ότι σήμερα ο κόμης και η κόμησσα εύρίσκοντο 'στó Γαλλικό Θέατρο. Και θα παρεφύλαξαν, είμαι σχεδόν βέβαιος, την άναχώρησί μου, για να κάμουν την επίθεσί τους, που θα την είχαν προετοιμασμένη από ημέρες.

(Έπεται συνέχεια) ΜΑΡΙΑ ΘΑΛΕΡΟΥ

ΟΙ ΓΙΑΤΡΟΙ ΤΟΥ ΓΙΑΝΝΑΚΗ ΚΩΜΩΔΙΑ ΜΟΝΟΠΡΑΚΤΗ

(Συνέχεια, ίδε σελ. 104)

ΠΕΤΡΑΚΗΣ: — "Οχι ακόμη, Λινούλα, μη βιάζεσαι. "Ο Γιαννάκης πρέπει πρώτα να μάς πη που τόν πονά και που τόν σφάζει. (Έπιβλητικώς:) Λέγε, Γιαννάκη! Σ' άκούμε!

ΓΙΑΝΝΑΚΗΣ: — Νά, εκείνος ο χοντρο-Θόδωρος, τó παιδί τού μανάθη, με φορτώθηκε πώς τούκλεψα, λέει, μιά μπάλα πράσινη και άσπρη. Μά δέν είνε αλήθεια!

ΛΙΝΟΥΛΑ: — Πολύ καλά. Και σό τί τού είπες;

ΓΙΑΝΝΑΚΗΣ: — Τού είπα: Λές φέμματα!

ΠΕΤΡΑΚΗΣ: — Πολύ καλά. Και 'κεινος τί σου είπε;

ΓΙΑΝΝΑΚΗΣ: — Μου είπε: Έσύ λές φέμματα.

ΛΙΝΟΥΛΑ: — Πολύ καλά. Και σό τί τού είπες;

ΓΙΑΝΝΑΚΗΣ: — Τού είπα: Έσύ λές φέμματα!

ΠΕΤΡΑΚΗΣ: — Χμ! Και τότε εκείνος τί σου είπε;

ΓΙΑΝΝΑΚΗΣ: — Έκεινος τότε μου κά-νει: Έσύ λές φέμματα!

ΠΕΤΡΑΚΗΣ: — Ούφ! έξακολούθησε!..

ΓΙΑΝΝΑΚΗΣ: — Έγώ λοιπόν τού κάνω: Έσύ λές φέμματα!.. Και από λόγο σέ λόγο, όχι έγώ, όχι έσύ, ήλθαμε 'στá χέρια. Τότε εκείνος μάρτζει 'στης γραθιές και με ρίχνει κάτω.

ΛΙΝΟΥΛΑ, βιαστικώς: — Βγάλε τη γλώσσα σου!

ΠΕΤΡΑΚΗΣ: — Περιμένε λοιπόν, Λινούλα! (Στόν Γιαννάκη:) Για πές μας που ακριβώς σου πονάει τώρα;

ΓΙΑΝΝΑΚΗΣ: — Νά, έδω 'στó γόνατο... έχει ματώση, και 'στó κεφάλι, έδω από πίσω, που είνε πρισμένο...

ΛΙΝΟΥΛΑ, δείχνει τó σιουμάχι του: — Έδω... δέν πονάς;

ΓΙΑΝΝΑΚΗΣ: — Μά, κ' έδω μου φαίνεται πώς πονάω.

ΛΙΝΟΥΛΑ, χαρούμενη: — Είνε γαστρική! Βγάλε τη γλώσσά σου!.. (Ο Γιαννάκης την βιάζει!) "Ω, τί κόκκινη που είνε!... Θα της άνέδηκε τó αίμα 'στó κεφάλι!...

ΠΕΤΡΑΚΗΣ: — Δέν ξέρεις τι λές, Λινούλα. Γλώσσα που της άνέδηκε τó αίμα 'στó κεφάλι!... Έγώ λοιπόν λέω, πώς ο Γιαννάκης θα χύση ήλαρά!.. Δός μου 'δω τó σφυγμό σου, Γιαννάκη!

ΓΙΑΝΝΑΚΗΣ, σαστισμένος: — Τι; δέν έχω κανένα σφυγμό.

ΠΕΤΡΑΚΗΣ: — Άνόητε! Τó χέρι σου σου γυρεύω! Δός μου τó 'δω, να ιδω άν έχης πυρετό.

ΛΙΝΟΥΛΑ: — Στάσου! έγώ θα ιδω!

ΠΕΤΡΑΚΗΣ: — "Οχι έσύ είδες τη γλώσσά του; έγώ θα ιδω τó σφυγμό του.

ΛΙΝΟΥΛΑ: — Μά δέν έχει δυο σφυγμούς; "Ε, άς πάρουμε καθέννας από ένα! (Τού πίνουν καθέννας από ένα χέρι και σφυγμομετρούν. Σέ λίγο:) Πόσους μέτρησες ώς τώρα;

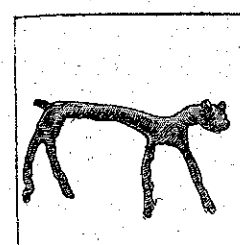
ΠΕΤΡΑΚΗΣ: — Έκατόν έβδομηντα... έσύ;

ΛΙΝΟΥΛΑ: — Έγώ, είκοσιοκτώ.

ΠΕΤΡΑΚΗΣ: — Φαίνεται ότι δέν είνε ποτέ τó ίδιο και από τὰ δυο χέρια...

ΝΕΑ ΚΑΙ ΠΕΡΙΕΡΓΑ ΑΠΟ ΟΛΩΝ ΤΩΝ ΚΟΣΜΩΝ

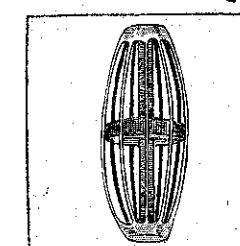
Περίεργη ρίζα

έχει σχήμα ζώου τετραπόδου.

Η ρίζα αυτή εύρεθή εσχάτως εις τó δάκος της Βερριέρας από ένα Παρισινόν διπλωματίζον εις την άπέναντι είκόνα,

Ψυλλοπαγίς

Εις την Κίνα μεταχειρίζονται αυτήν την παγίδα, διά να προφυλάσσονται από τὰ τσιμπήματα τών ψύλλων. Ά-λείφουν τó ξύλον που εύρίσκεται εις τó μέσον, με μίαν ιξώδη ουσίαν και τοποθετούν την παγίδα εις τó κρεβάτι. Τó κλουβί, από καλάμι παιμπού, χρησιμεύει διά να μη κολλούν τὰ σκεπάσματα εις τó ξύλον. Οι ψύλλοι όμως εισέρχονται και κολλούν, αφήνοντες τόν άνθρωπον να κοιμάται ήσυχως.

Ίσοροπία

Ίδου μία ίσοροπία επιτυχανομένη με μίαν φιάλη, με δυο φελλούς,

Κάποτε, νομίζω, άκουσα να τó λέη ο γιατρός... (στόν Γιαννάκη:) Βγάλε τη γλώσσα σου!

ΛΙΝΟΥΛΑ: — "Οχι έγώ!..

ΠΕΤΡΑΚΗΣ: — Μπα; καθέννας με την άράδα του.

ΓΙΑΝΝΑΚΗΣ: — Μά γιατί μου κάνετε αυτά;

ΛΙΝΟΥΛΑ: — Γιατί έτσι γιατρεύονται οι άνθρωποι; δέν τó ξέρεις;.. Τώρα θα σου πλύνωμε τήν γόνατο και θα σου δέσωμε τήν πληγή. (Έξετάζει τó πληγωμένο μέρος.) "Έτρεξε πολύ αίμα... Πετρακίη, βάλε νερό 'στη λεκάνη και φέρε μου την. (Ο Πετρακίης πηγαίνει 'στην τουαλέτα, γεμίζει ένα λεκανάκι νερό, έπειτα τó φέρνει 'στó διβάνι, αλλά καθώς κάμνει να τó άποθήκη, τού πέφτει από τὰ χέρια και χύνεται όλο άπάνω 'στόν Γιαννάκη.)

ΓΙΑΝΝΑΚΗΣ: — "Αι! τί κρύο!.. Μου σκίδι μ' έκάνετε!..

ΠΕΤΡΑΚΗΣ: — Ησύχασε, δέν είνε τίποτα. Τó γόνατό σου πλύθηκε έτσι ακόμη καλύτερα... Λίγη λανολίνα τώ-

ρα... Δέν έχομε παρά πάστα για τὰ δόντια... αλλά τó ίδιο κάνει. (Τόν άλείφει με την πάστα τών δοντιών.) Γρήγορα ένα πανί, Λινούλα! Άκούς; ένα κομμάτι πανί!

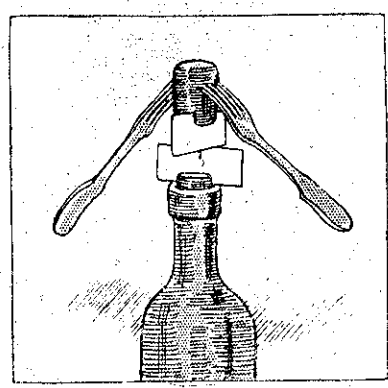
ΛΙΝΟΥΛΑ: — Στάσου μιά στιγμή. (Στόν Γιαννάκη:) Βγάλε τη γλώσσά σου... Πολύ καλά... Πανί; "Α, νά, έδω έχω. (Φέρνει τὰ πανιά από την τουαλέτα.) Στάσου, έγώ θα τού τó δέσω. (Τού τυλίγει τó γόνατο με μιά λουρίδα.)

ΠΕΤΡΑΚΗΣ: — Τράβα, τράβα δυνατότερα, Λινούλα!.. Θέλει σφικτά, για να μη τού φύγη... Στάσου, γιατί δέν τὰ καταφέρνεις... να σέ βοηθήσω. (Παίρνει την άκρη της λουρίδας και την τραβά με δική του τή δύναμη, η Λινούλα την περνά κάτω από τó πόδι ο Πετρακίης την παίρνει πάλι από τó άλλο μέρος και τραβά κ' εξακολουθεί τó ίδιο παιχνίδι, έως να τυλιχθή όλη η λουρίδα 'στó πόδι τού Γιαννάκη.)

ΓΙΑΝΝΑΚΗΣ: — "Αι!.. τó παρασφίζατε! Δέν μπορώ πιά να κουνήσω τó γόνατό μου!..

(Έπεται τó τέλος) ΚΙΜΩΝ ΑΛΚΙΑΔΗΣ

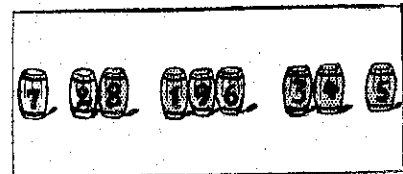
με δύο επισκεπτήρια και με δύο πηρούνια. Η είκόνα σας δείχνει καθαρά

πώς πρέπει να τὰ τοποθετήσετε, διά να την επιτύχετε.

Έβδομαδιαίοι Διαγωνισμοί

α.) Πρόβλημα

Ίδου έννεα βαρελάκια αριθμημένα από 1 έως 9. Τά δυο που εύρίσκονται κοντά-κοντά, άριστερά, δηλαδή τó 2ον και τó 3ον, με τούς αριθμούς 2 και 8, σχηματίζουν τόν αριθμόν 28. Πολλαπλασιάζοντες τόν αριθμόν τού τον επί τόν αριθμόν τού πρώτου προς

τ' άριστερά βαρελιού, (7Χ28) εύρίσχετε τόν αριθμόν που σχηματίζουν τὰ τρία μεσαία βαρέλια, ήτοι 196. Ζητείται τώρα να μετατεθούν μερικά βαρέλια εις τρόπον, ώστε ο αριθμός ο σχηματισθόμενος υπό τού 2ου και τού 3ου βαρελιού, πολλαπλασιαζόμενος επί τόν αριθμόν τού 1ου, να διδη τόν αριθμόν τών τριών μεσαιών επίσης δε ο αριθμός ο σχηματισθόμενος υπό τού 7ου και τού 8ου, πολλαπλασιαζόμενος επί τόν αριθμόν τού τελευταίου βαρελιού, να διδη πάλιν τόν αριθμόν τών τριών μεσαιών.

β.) Έρώτησις

Έστέλη από τού Όρειοπόλου της Δόξης Ποία πόλις της Ευρώπης, αν άναγραμματισθή, γίνεται τ σέ π η ;

γ.) Διά τούς Γαλλομαθεύς

Έστέλη από της Αφροίσεως Θαλάσσης T*1 q*i r*t v*ndr*di, d*m*nch* p1**r*1* Νάναγνωσθη η γαλλική αυτή παροιμία. Άήλωσις: Αί λύσεις—δωσνδήποτε ζήτημάτων τού αυτού φυλλαδίου,—συνοδεύονται υπό ενός μόνον δεκαλέπτου γραμματισμού.

Λύσεις τού 12ου φύλλου

α.) ΝΑΥΠΑΚΤΟΣ (Ναύτης, Άγκυρα, Υπόδημα, Πλάτον, Άεροπλανον, Κράνος, Τηλεβόλον, Όβίς, Σημαία.) —β.) Ροιά, Μηλέα, Έλαία, Καστανέα. —γ.) Canon, άνον, πον, οπ.

ΔΙΑ ΤΗΝ Σ. Σ. Σ.

Εγκρίονται: «Ο Καστανάς» του Εφείδου Μαιμάκου... «Παραμονάι Άνοξω» της Πρίγκιπισσας των Δολλαρίων...

ΕΓΚΡΙΣΕΙΣ ΨΕΥΔΩΝΥΜΩΝ

(Οὐδὲν ψευδώνυμον ἐγκρίνεται ἢ ἀνανεύσεται, ἀν δὲν συνοδεύεται ὑπὸ τῶν δικαιωμάτων φρ. 1. Τὰ ἐγκρίνόμενα ἢ ἀνανεύσιμα ἰσχύουν μέχρι τῆς 30 Νοεμβρίου 1914.)

Νέα ψευδώνυμα: Αἱματοβαφῆς Μακεδονία, κ. (Θ.Κ.) Βυζαντινὴ Πορφύρα, κ. (Ε.Τ.) Μαγεμένο Ἀερογάλι, ἀ. (Θ.Α.) 11η Νομβρίου, κ. (Σ.Χ.) Δαφνοστεφανώμηνη Ἑλλάς, κ. (Τ.Α.) Φαέθων ἀ. (Ν.Σ.) Ἐλευθερωθῆσά Πλευριός, κ. (Μ.Π.) Κλάδος Δάφνης, ἀ. (Γ.Κ.)

ΜΙΚΡΑ ΜΥΣΤΙΚΑ

Μικρὰ Μυστικά ἐπιθυμοῦν ν' ἀνταλλάξουν: ἡ 11η Νομβρίου (0) με Κορηκοπούλου, Πεθαμένα Ὄνειρα, Τέλλον Ἀγραν, Στενά τῆς Κροῆτις, Κύμα, Φάουα, Ἐδαόθητον...

Ἡ Διάπλασις ἀσπάζεται τοὺς φίλους τῆς: Ἡρώα τοῦ 1913 (ἄραιον τὸ ἀπόσπασμά τοῦ Ἡμερολογίου σου) ἔκαμες πολὺ καλά...

Ἡ Διάπλασις ἀσπάζεται τοὺς φίλους τῆς: Ἡρώα τοῦ 1913 (ἄραιον τὸ ἀπόσπασμά τοῦ Ἡμερολογίου σου) ἔκαμες πολὺ καλά...

Εἰς δὲσας ἐπιστολάς ἐλάβα μετὰ τὴν 13ην Μαρτίου, θάπαντήσω, εἰς τὸ προσεχές.

ΠΝΕΥΜΑΤΙΚΑΙ ΑΣΚΗΣΕΙΣ

Νέος 142ος Διαγωνισμός Δύσεων Δεκεμβρίου-Μαρτίου

Αἱ λύσεις δεκταὶ μέχρι τῆς 16ης Μαΐου ἀλλὰ καὶ πέραν τῆς προθεσμίας ταύτης, ἐφ' ὅσον δὲν ἴδῃ ἔχουν ἀκόμη δημοσιευθῆ.

136. Δεξιόγραφος

Μία πρόθεσις δυσύληθος Μὲ ἄνθος ἐκοσμήθη Κ' ἕνας τιτάν περιφημοῦς Ἐμπρός σου ἀνεστήθη.

Ἐστάλη ὑπὸ τοῦ Ἑλλησποντοφύλακος

137. Στοιχειόγραφος

Μιάς νῆσον τῶν Σποράδων Ἀν τὸν λαμὸν ἐμβάλῃς, Εἰς νῆσον τῶν Κυκλάδων Ἐθῆς τὴν μεταβάλλεις.

Ἐστάλη ἀπὸ τῆς Καινούργιης Δάφνης

138. Μεταγραμματισμός

Μία θὰ πολὺ μεγάλη, Μόνο ἀλλὰζοῦ τὸ κεφάλι, Καὶ διαίρεσις τοῦ χρόνου Ἦ μονάδι αὐτοῦ προβάλλει.

Ἐστάλη ὑπὸ τῆς Ἡρώιδος τοῦ 21

139. Γωνία μετὰ Πυραμίδος

- † * * * * * = Ἑλλην ποιητῆς. † † * * * * * = Ἀρχαῖον πλοῖον. † † † * * * * * = Ὑλικὸν δι' ἄφρασμα. † † † † * * * * * = Γεωμετρικὸν σχῆμα. † † † † * * * * * = Χώρα Ἀφρικῆς. † † * * * * * = Νῆσος τῆς Ἰταλίας. † * * * * * = Κράτος τ. Ἐυρώπης.

Ἡ βᾶσις τῆς Πυραμίδος εἶνε νῆσος τῆς Ἑλλάδος, ἄνωθεν ἄλλη νῆσος, ζῶον τρωκτικὸν καὶ σύμφωνον. Ἡ δὲ κάθετος θερμαίνει.

Ἐστάλη ὑπὸ τῆς Βαλκανικῆς Συμμαχίας

140-144. Μαγικὸν Γράμμα

Τῇ προσθήκῃ ἐνός γράμματος, πάντοτε τοῦ αὐτοῦ, εἰς ἐκάστην τῶν κάτωθι λέξεων, γὰρ σχηματισθῶν, ἀνευ ἀναγραμματισμοῦ, ἀλλὰ τόσαι λέξεις:

Χιών, ἄλας, Σῦρος, λείος, ἦλος.

Ἐστάλη ὑπὸ τῆς Ἡρώιδος Σάμου

145. Τριπλή Ἀεροστιχίς

Τὰ μὲν ἀρχικὰ τῶν κάτωθι ζητουμένων λέξεων ἀποτελοῦν κατὰ σειρὰν ἀρχαῖαν τραγικὴν ἠρωίδα, τὰ δευτέρα γράμματα ὄνομα ἀρχαίου ποιητοῦ, ἀστρονόμου καὶ στρατηγοῦ, τὰ δὲ τρίτα πόλιν κατιστραφεύσαν ὑπὸ τοῦ Θεοῦ κατὰ τὴν Ἱστορίαν.

- 1, Θαυμαστοποιός. 2, Ἀρχαῖος Ἱστορικός. 3, Πρότυπον φίλου. 4, Χρονικὴ διαίρεσις. 5, Ἱερὸς ποταμός. 6, Ἐπιθῆτον.

Ἐστάλη ὑπὸ τοῦ Ἐν Τούτῳ Νικα

146. Μεταμόρφωσις

Τὸ Κράτος διὰ 10 μεταμορφώσεων γὰ γίνῃ Πόλις. (Ἐκάστη λέξις θὰ γίνεταί ἀπὸ τὴν προηγούμενην τῆς εἰτε δι' ἀναγραμματισμοῦ, εἰτε διὰ μεταβολῆς ἢ ἀφαίρεσως ἐνός γράμματος.)

Ἐστάλη ὑπὸ τοῦ Πειραικτοῦ

147. Μικτόν

* ξ - αω - μν - αα - κ - αω - δ - υη - κκτ

Ἐστάλη ὑπὸ τῆς Τριωνμίας

148. Γρίφος

Γ Γ Γ Γ Γ Γ Κωστή Γ Γ Γ Γ Γ Γ Κωστή Γ Γ Γ Γ Γ Γ Κωστή Γ Γ Γ Γ Γ Γ Κωστή

Ἐστάλη ὑπὸ τῆς Συριανῆς Αἴθας

ΛΥΣΕΙΣ

τῶν Πνευματικῶν Δοκιμῶν τοῦ φύλλου 52

560. Ἐλένη. (ἔλ, ἐν, ἦ.) — 561. Μῦθος (μῆ, θῶς.) — 562. Χίος - Κίος - Ἴος. — 563. Τάγος - γάτος.

564. Π Α Ι Π Α Ρ Α Λ Ο Σ Ρ Ε Α Α Ι Τ Μ Α Η Ν Ο Σ Ο Α Σ 565. Πικρίων (2Π Ἐ ΚΕΙΝΟΝ ...) — 566 — 570. Διὰ τοῦ Τ: Τανάις, τόπος, τόμος. Τάγος, κῆτος. — 571. ΔΗΜΗΤΡΑ (Δαρείος, ΜΗλος, ἄρμος, κάμῆλος, Σπάρτη, σάρωθρον, Κέρκυρα.)

ΜΙΚΡΑΙ ΑΓΓΕΛΙΑΙ

ΣΥΛΛΟΓΟΣ «ΚΡΗΤΗ»

Διορίζονται ἀντιπρόσωποι τοῦ Συλλόγου ἐν Ἱεραιπύτῳ (Κρήτης): Ἐγγενικὴ Ψυχῆ, ἐν Πειραιῖ: Υἱὸς τῆς Θέτιδος, ἐν Μυτιλήνῃ: Κόλμα, ἐν Ἀρσόδη: Ἀκακία.

Ἡ Διεύθυνσις

Δοξασιμὸς Ρήγος, Λορέλῆ, Προσφιλιῆς Ἀνάμησις, Ἐδελβαῖς, Μαγευμένη Ἀμμουδιά.

Ψηφίσαιτε κ' ἐμὲ τὸν κακομοιρῆ, Ἐελπίμενος Κλαψιάρης

ΕΒΔΟΜΑΣΙΑΤΟΙ ΔΙΑΓΩΝΙΣΜΟΙ ΟΙ ΑΥΤΑΙ ΤΟΥ 11ου ΦΥΛΛΟΥ

(Ἴδε τὰς λύσεις εἰς τὴν σελίδα 105)

ΑΘΗΝΩΝ: Γ. Ε. Κατσάνης, Ταυταῖοι-Τραπεζῆς, Σπ. Μ. Θεοδοσάτος, Ν. Σ. Κωνστανοῦβελῆς, Στ. Φ. Φίλιππα, Θεοδώρα Καραβέλλου.

ΑΡΓΟΥΣ: Ἄθ. Μαργαρίτος. ΖΑΚΥΝΘΟΥ: Ἄντ. Κ. Ρίσιος. ΗΡΑΚΛΕΪΟΥ: Χ.Τ. Διαπλάσις, (10,11) Τρελλὴ Ναυτοπούλα.

ΘΗΒΩΝ: Σπ. Α. Παυλίνος. ΚΟΡΙΝΘΟΥ: Ἑλληνικὸν Μεγαλεῖον. ΚΥΑΘΩΝΩΝ: Β. Νταμπούμη. ΛΑΥΡΕΙΟΥ: Σοφία Ν. Κασέη. ΛΕΒΑΔΕΙΑΣ: Γ. Ι. Νάκος. ΜΟΝΑΣΤΗΡΑΚΙΟΥ: Κ. Γ. Παπαχριστόπουλος.

ΠΑΤΡΩΝ: Φουστανελίδης (10,11) Νυμφῆς Ι. Φαρμακίδης, Μεγάλῃ Ἑλλάς, Πατρὸν Ναυτοπούλου.

ΠΕΙΡΑΙΩΣ: Δημ. Κ. Καλῆς, Εἰδαγ. Σ. Σουλελιῆς, Ἀντιγόνη Σ. Βώσου, Γ. Τρουμπομαδῆς, Γ. Β. Χαρολαμποπούλου.

ΡΑΧΩΝ (Ροδυνιάς): Νικ. Π. Παπαδόπουλος. ΣΑΜΟΥ: Θ. Στεφανίδης, Ἰὸς Στεφανίδου. ΣΜΥΡΝΗΣ: Χρ. Ε. Ἀγγελουμάτης. ΣΠΕΤΣΩΝ: Βασ. Κασσέρτης, Κατ. Κροκόνδεια, Ἐλένη Πετροῦνη, Γεωρ. Τσόνγκας, Ἐλένη Γαυροῦνη, Μαρίνα Πετροῦνη, Ἀρχόντη Τράνα, Ἀμαλία Πετροῦνη, Καλλιόπη Κοκκονδέσια.

ΥΡΑΣ: Ἰωάννα Σ. Βενιζέλου, Εὐγενία Π. Ζουρντοῦ, Μαλλῆ Φιλίππου, Ἄνθρ. Ζουρντοῦ, Π. Γ. Παντελάκης.

ΤΑ ΒΡΑΒΕΙΑ

Τῶν εὐρόντων ὁρθὴν τὴν λύσαν τὰ ὄνόματα ἐπέθησαν εἰς τὴν πληρωτέα καὶ ἐληρωθήσαν. οἱ εἰς τὴν δὲ ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ Κ. ΚΑΛΗΣ ἐν Πειραιεῖ, καὶ ΓΕΩΡΓΙΟΣ Ι. ΝΑΚΟΣ ἐν Λεβαδείᾳ, οἱ ὅποιοι ἐνεγράφησαν διὰ τρεῖς μῆνας ἀπὸ 1ης Ἀπριλίου.

ΚΑΛΥΜΜΑΤΑ τοῦ τόμου τῆς Διαπλάσεως τοῦ 1913, ἐρυθρὰ με χρυσοῦ γράμματα, δι' ὅσους θέλουν γὰ χρυσοδέσσουν τὰ φυλλάδια τῶν εἰς τόμον, εὐρίσκονται εἰς τὸ Γραφεῖόν μας καὶ στέλλονται ταχυδρομικῶς πρὸς τοὺς ἐμβάζοντας φρ. 1,75.

Εὐρίσκονται ἐπίσης καὶ τῶν τόμων τοῦ 1910, 1911, καὶ 1912 καλύμματα πρὸς φρ. 1,75 ἕκαστον.

Η ΔΙΑΠΛΑΣΙΣ ΤΩΝ ΠΑΙΔΩΝ

ΕΙΚΟΝΟΓΡΑΦΗΜΕΝΟΝ ΠΕΡΙΟΔΙΚΟΝ ΔΙΑ ΠΑΙΔΙΑ ΕΦΗΒΟΥΣ ΚΑΙ ΝΕΑΝΙΔΑΣ

Συνιστάμενον ὑπὸ τοῦ Ὑπουργείου τῆς Παιδείας ὡς τὸ κατ' ἐξοχὴν παιδικὸν περιοδικὸν σύγγραμμα, ἀληθεῖς παρασχόν εἰς τὴν χάραν ἡμῶν ὑψηλοῦ καὶ ὑπὸ τοῦ Οἰκουμενικοῦ Πατριαρχείου Κωνσταντινουπόλεως ὡς ἀνάγνωσμα ἄριστον καὶ χρησιμώτατον εἰς τοὺς παῖδας.

ΕΚΔΙΔΕΤΑΙ ΚΑΤΑ ΣΑΒΒΑΤΟΝ ΣΥΝΔΡΟΜΗ ΠΡΟΠΛΗΡΩΤΕΑ Ἐσωτερικοῦ: Ἐσωτερικοῦ: Ἐτήσιον... Ἐξωτερικοῦ: Ἐτήσιον... ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ ΚΑΙ ἘΚΔΟΤΗΣ ΝΙΚΟΛΑΟΣ Π. ΠΑΠΑΔΟΠΟΥΛΟΣ Ἐν Ἀθήναις, 15 Μαρτίου 1914 Ἔτος 36ον.— Ἀριθ. 15

Ο ΛΟΥΛΟΥ ΕΙΣ ΤΟ ΜΑΡΟΚΟΝ

ΜΥΘΙΣΤΟΡΗΜΑ ΥΠΟ JULES CHANCEL ΜΕΡΟΣ ΠΡΩΤΟΝ

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Η' (Συνέχεια)

Ὅλα ἐπήγαιναν τόσο καλὰ ἀφ' ὅτου κατώρθωσε νὰπαλλαχθῆ ἀπὸ τοὺς κακούργους ποῦ ἔκαυσαν τὸν «Λουλού»! Ἦτο τόσο εὐτυχῆς ἐν τῇ μέσῳ τῶν ἀγαθῶν ἐκείνων Μαροκινῶν! Καὶ νάκούη πάλιν ὅτι εὐρίσκτο εἰς κίνδυνον!... Ὅτι εἰς τὸ κατρηραμένον ἐκείνο Σάμπ-ἔλ-Γραδ συμμορία ἰθαγενῶν συνελάμβαναν συχνὰ τοὺς πλουσίους ταξειδιώτας καὶ δὲν τοὺς ἄφιναν εἰμῆ ἀντὶ λύτρων μεγάλων! Καὶ ὅτι τοὺς ἐφόρευαν κάποτε... κατὰ λάθος!... Μὰ ἦτο φοβερόν!... Ἦτὶ διάβολο λοιπὸν κάμνει ἡ ἀστυνομία ἔς αὐτὸ τὸ διαβολότοπο!... ἐμμορμούριζε. Καὶ ἡ κυρία Ρισανέλ ἀπεκρίνετο μετὴν θαυμασίαν τῆς γαλήνην: —Μά, φίλε μου, σὺ ἤθελες καὶ καλὰ

νὰ ἔλθωμε ἔξω τόπο νέο καὶ γτοὺς νέους τόπους τὰ πράγματα δὲν εἶνε ὅπως ἔτσιος παληοῦς! Εἰς τὴν δικαίαν αὐτὴν παρατήρησιν, ὁ κ. Ρισανέλ δὲν εἶχε νὰν τιτάξῃ τίποτε. Καὶ ἤρκειτο νὰ ἐρωτᾷ κάθε τόσο τὸν ὀδηγόν: —Ἐἰ κοντεύομε νὰ φθάσωμε ἔς αὐτὸ τὸ λησταρχεῖο; —Ὅχι ἀκόμη, ἀπεκρίνετο ὁ Μαροκινὸς μειδιὼν ἅμα εἶνε, ἢ αὐτὸ εἶδοποιήσω. Πρὶν εἰσελθεῖν εἰς τὴν ἐπικίνδυνον ζώνην, ὁ κ. Ρισανέλ ἀπεφάσισε νὰ κάμῃ μίαν ἐπιθεώρησιν τῶν ὄπλων καὶ τῶν πολεμοφοδίων, τὰ ὅποια διέθετε τὸ κερβάνιον. Ὁ ἴδιος εἶχεν εἰς μίαν τσέπην τοῦ πανταλονιοῦ του ἕνα ρεβόλβερ, τὸ ὅποιον δὲν ἀπεχωρίζετο ποτέ. Ἄλλ' οἱ Μαροκίνοι τῆς ἀκολουθίας του δὲν εἶχαν παρὰ μπαστοῦνια καὶ μαχαίρια. Μόνον ὁ ὀδηγὸς εἶχεν εἰς τὸν ὦμον του ἕνα παληὸ τουφέκι, μετὰ τὸ ὅποιον ἐκτυποῦσε κάπου-κάπου καμμίαν πέριδια ἢ κανένα λαγόν. Εἰς τὴν θαλαμηγὸν ὑπῆρχεν ὀλόκληρον ὄπλοστάσιον. Ἀλλὰ τὸ ἄριστον νὰ βυθισθῇ μαζί τῆς. —Κρίμα, κρίμα! ἐφώναξεν ὁ κ. Ρισανέλ. Ἄς εἶχαμε τώρα ἐκεῖνα τὰ τουφέκια κ' ἐκείνος τῆς καραμπίνης, καὶ τὰ λέγαμε μετὰ τοὺς κυρίους ληστὰς!... Τὴν στιγμὴν ἐκείνην, ὁ Τζούλης, κόκκινος, ἰδρωμένος, ἀσθμαίνων, ἀλλὰ πάντοτε γελαστός, παρουσιάσθη κρατῶν μίαν πέτσινην θήκη, τὴν ὅποιαν ὁ Λουλού ἀνεγνώρισεν ἀμέσως. —Ἀ, ἐφώναξε μετὰ χαρὰν ἡ καραμπίνα μου! Καὶ ἄρπαξε τὸ ὄπλον, τὸ ἔβγαλεν ἀπὸ τὴν θήκη καὶ ἄρχισε νὰ τὸ χειρίζεται. —Εἶδες; εἶπεν ὁ Τζούλης τῷ ξευρα πῶς αὐτὸ θὰ σ' ἐχαριστοῦσε,

Ἐεὐρω νὰ μεταχειρισθῶ τὸ ὄπλον μου σὰν τὸν καθένα... (Σελ. 117, στ. γ')

Ὁ Τζούλης ἐρωτοῦσε τὸν ὀδηγόν... (Σελ. 117, στ. γ')